

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av jaktlagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att det inte längre skall krävas jaktlicens för bedrivandet av jakt på rådjur. Den växande rådjursstammen och dess reglering medför också en revidering av bestämmelserna om jaktförfaranden. Dessutom föreslås att de skador som rådjur orsakat

jordbruket, skogsbruket och trafiken inte längre skall ersättas av medel som influtit i form av licensavgifter för jakten på hjortdjur.

Lagen avses träda i kraft vid ingången av det jaktår som börjar den 1 augusti 2005.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

I början av förra århundradet spred sig rådjuren via Karelska näset till Finland. De första säkra iakttagelserna av rådjur på finsk mark gjordes år 1903. Stammens spridning i södra Finland försnabbades av utplanteringarna åren 1975–1993. Rådjursstammen har under de senaste åren vuxit märkbar i synnerhet på områden som hör till jaktvårdsdistrikten i Egentliga Finland, Nyland, Satakunta, södra Tavastland och norra Tavastland. Det uppskattas att antalet rådjur har fördubblats under de senaste fyra åren. Enligt vissa bedömningar antas antalet redan uppgå till 12 000–15 000 individer. I Nyland har rådjursstammen vuxit mest. Stammen har årligen växt med ca 30 %, och det bedöms att tillväxten hålls på samma nivå också de närmaste åren. Det bedöms att skadorna på jord- och skogsbruket stiger till följd av stammens ökning.

Den tillståndspliktiga rådjursjakten inleds år 1991. Fler jaktlicenser har på senare tid beviljats i och med att rådjursstammen har växt. Åren 2000–2003 steg antalet beviljade jaktlicenser enligt följande:

år:	2000	2001	2002	2003
antal:	696	1497	2989	4715

I praktiken inriktas jakten på hjortdjur för närvarande primärt på älgar och vitsvanshjortar. På grund av den intensiva jakten på älg och vitsvanshjort har rådjursjakten varit sekundär. Därför har den årliga användningsgraden i fråga om jaktlicenser för rådjur inte nått upp till 60 %. Användningsgraden när det gäller jaktlicenser sjönk år 2003 t.o.m. till 31,9 % av det totala antalet beviljade licenser. Om det även i fortsättningen krävs tillstånd för rådjursjakt leder detta till en fortsatt minskad användningsgrad när det gäller jaktlicenser i kombination med en naturligt växande rådjursstam och en otillräcklig beskattning i fråga om rådjur.

Vid jakt på rådjur och andra hjortdjur kan endast den som har avlagt skjutprov vara skytt. Skjutprovet avläggs med ett räfflat kulvapen som skall fylla vissa kriterier beträffande kulans träffenergi. Rådjur jagas också med hagelgevär och pilbåge.

Rådjursstammen på Åland

På Åland utplanterades rådjur under åren 1957–1962 med påföljd att rådjursstammen snabbt började växa. På Åland började man jaga rådjur år 1973, varefter jakt har bedrivits årligen. Bytet har i genomsnitt bestått i ett

rådjur per 15 hektar, medan man på platser med riklig förekomst av rådjur t.o.m. har fällt ett rådjur per fem hektar. Som bäst har över 6 000 individer fällts per år.

Rådjursstammen i Sverige

I Sverige återupplivades rådjursstammen i sekelskiftet 1800—1900. Tack vare de gynnsamma väderleksförhållandena och den kraftigt decimerade rävstammen växte rådjursstammen under mitten av 1990-talet till att omfatta ca 1,5 miljoner individer, varvid antalet fällda rådjur rörde sig kring 400 000 individer per år. För närvarande uppskattas rådjursstammen omfatta 600 000—800 000 individer. I Sverige är rådjursjakten inte tillståndspliktig eller bunden till arealkrav såsom i Finland, utan jakten har fått ske fritt inom ramen för jakttiderna.

Hänvisningsbestämmelser

Under de senaste åren har bl.a. grundlagstiftningen, lagstiftningen gällande förvaltningsförfarandet och förvaltningsprocesserna samt språklagen reviderats. Ändringarna har haft en direkt inverkan på den indirekta offentliga förvaltning som även den lagstadgade jaktorganisationen omfattas av i fråga om vissa förvaltningsuppgifter. Med tanke på en adekvat skötsel av uppgifterna inom den offentliga förvaltningen är det nödvändigt att korrigera hänvisningsbestämmelserna i jaktlagen så att de motsvarar den aktuella lagstiftningen.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

För att rådjursstammen skall kunna hållas under kontroll måste nya regleringsmetoder tas i bruk. Med tanke på ordnandet av regleringen kan systemet med tillståndsplikt inte anses vara ändamålsenligt. Därför föreslås att tillståndsplikten slopas inom rådjursjakten. Ett slopande av kravet på jaktlicens innebär samtidigt ett slopande av jaktlicensavgifterna.

Om rådjursjakten befrias från kravet på jaktlicens möjliggörs en flexiblare jakt, där markägaren och innehavaren av jakträtten

enligt rådande villebrådstillstånd själva kan besluta hur många rådjur som skall fällas under den tillåtna jakttiden. Detta möjliggör också ett mer flexibelt förebyggande av de skador som rådjur orsakar. De bestämmelser som begränsar jakten på andra hjortdjur, t.ex. de krav som rör jaktledaren eller minimiarea-len för ett jaktområde, gäller inte längre rådjursjakt vid den tidpunkt lagförslaget genomförs. Härmed ändras också förordningarna gällande en utländsk jägares skyldighet att avlägga skjutprov.

Det är också möjligt att inverka på regleringen av rådjursstammen genom att förkorta den fredningstid om vilken föreskrivs i jaktförordningen. Avsikten är att genom förordning av statsrådet även föreskriva att bedrivandet av jakt på individer som orsakar betydande skada är tillåtet under fredningstiden med stöd av jaktlicenser som jaktvårdsdistriktet beviljar. Jaktvårdsdistriktet har med stöd av 38 § i jaktlagen likaså möjlighet att förbjuda eller begränsa rådjursjakten om bevarandet av ett viltbestånd äventyras inom jaktvårdsföreningens område.

Det föreslås att jaktlagens laghänvisningar till tidigare administrativ lagstiftning ändras till hänvisningar till gällande lagstiftning i syfte att underlätta den adekvata skötseln av de uppgifter som ankommer på den lagstadgade jaktorganisationen.

3. Propositionens verkningar

3.1. Ekonomiska verkningar

Under moment 12.30.35 (*Avgifter för jakt på hjortdjur*) inflöt i form av licensavgifter för rådjursjakt år 2003 uppskattningsvis 17 000 euro för ca 1 000 fällda vuxna djur och uppskattningsvis 8 000 euro för ca 1 000 kid, dvs. totalt ca 25 000 euro. Det föreslås att de skador som rådjur orsakar inte längre skall ersättas av de medel som influtit i form av jaktlicensavgifter, och därför minskar på motsvarande sätt de ersättningar som betalas ur moment 30.41.41 (*Ersättning för hjortdjurs skadegörelse, förslagsanslag*).

Slopandet av jaktlicensavgifterna inverkar inte på statsfinanserna, eftersom de avgifter som tas ut i första hand skall användas för utgifter föranledda av förebyggande och er-

sättande av skador förorsakade av hjortdjur enligt 6 § i lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift (616/1993). Medel kan dessutom användas för utgifter som föranleds av observation av hjortdjursbestånden och för hjortdjursforskning.

3.2. Övriga verkningar

Om alla de åtgärder som föreslagits för rådjursjaktens del kan vidtas samtidigt blir regleringen av rådjursstammen, vad ordnandet av jakten beträffar, flexibel på ett ändamålsenligt sätt. Dessutom kan de skador som rådjur orsakar bekämpas effektivt på förhand.

Man kommer att följa upp vilka effekter avskaffandet av licenssystemet har fr.o.m. lagens ikraftträdande. På basen av årliga observationer görs en grundlig analys senast tre år efter lagens ikraftträdande. På basen av analysen uppskattar man, huruvida licenskravet för rådjursjakt borde återinföras, genom en ändring i jaktlagen. Om en ändamålsenlig skötsel av rådjursstammen kräver snabba åtgärder, kan licenskravet för rådjursjakt även införas genom en ändring i jaktförordningen.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet.

Följande instanser har ombetts avge utlåtanden om propositionen: justitieministeriet, finansministeriet, miljöministeriet, inrikesministeriet, Statskontoret, Forststyrelsen, Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet, Skogsforskningsinstitutet, Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio, skogscentralerna, Jägarernas centralorganisation, jaktvårdsdistrikten, Finlands Kommunförbund, Finlands Jägarförbund r.f., Finlands Jägar- och Fiskarförbund r.f., arbetskrafts- och näringscentralerna, landsbygdsnäringarnas besvärsnämnd, rådet för naturtillgångarna, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK r.f., Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC, Renbeteslagsföreningen, Finlands Naturskyddsförbund r.f., skolrådet och Sametinget.

Antalet mottagna utlåtanden är 44. Propositionen har i regel förordats i utlåtandena. De ändringar som föreslagits i utlåtandena har i mån av möjlighet försökt beaktas vid beredningen av propositionen. Det föreslås att den av justitieministeriet föreslagna ändringen av bestämmelsen i lagens 87 § 2 mom. om bemyndigande att utfärda förordning och av författningsnivån dock inte skall göras i detta sammanhang. Avsikten är att bestämmelserna om ersättning för skador som orsakats av vilt skall tas in i en särskild lag med exakta bestämmelser om bemyndigande att utfärda förordning, vilket förutsätts i grundlagen.

Antalet mottagna utlåtanden är 44. Propositionen har i regel förordats i utlåtandena. De ändringar som föreslagits i utlåtandena har i mån av möjlighet försökt beaktas vid beredningen av propositionen. Det föreslås att den av justitieministeriet föreslagna ändringen av bestämmelsen i lagens 87 § 2 mom. om bemyndigande att utfärda förordning och av författningsnivån dock inte skall göras i detta sammanhang. Avsikten är att bestämmelserna om ersättning för skador som orsakats av vilt skall tas in i en särskild lag med exakta bestämmelser om bemyndigande att utfärda förordning, vilket förutsätts i grundlagen.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslagen

10 §. *Jaktlicens*. I paragrafens 1 mom. finns bestämmelser om det tillstånd som krävs för bedrivande av jakt på hjortdjur. Det lilla rådjuret, som är ett hjortdjur, får nuförtiden jagas med en jaktlicens som beviljats av ett jaktvårdsdistrikt. Rådjursstammen har på senare år ställvis ökat kraftigt. Samtidigt har användningsgraden när det gäller de tillstånd som krävs för rådjursjakt sjunkit märkbart. Det bedöms att denna utveckling inom de närmaste åren följs av en situation där regleringen av rådjursstammen kommer att medföra

problem. Om rådjursjakten fortsättningsvis kräver tillstånd följer sannolikt utöver en naturligt växande rådjursstam och en otillräcklig beskattning i fråga om rådjur även en låg användningsgrad vad jaktlicenserna beträffar samt ökad skadegörelse. För att regleringen av rådjursstammen skall bli effektivare föreslås att rådjursjakten befrias från tillståndsplikt. Därför föreslås att ordalydelsen i paragrafens 1 mom. ändras så att de hjortdjursarter för vilkas del jakten kräver tillstånd uppräknas. I uppräknningen nämns inte rådjuret. Det föreslås att den näst sista meningen i paragrafens 1 mom. samtidigt skall utelämnas

som obehövlig. Enligt den kan genom förordning bestämmas om att ingen jaktlicens behövs för jakt på hjortdjur i vissa situationer.

21 §. *Skjutprov.* I paragrafens 1 mom. finns bestämmelser om när det krävs att en skytt har godkänts i ett skjutprov. Enligt momentet får vid jakt på hjortdjur eller brunbjörn endast den som avlagt skjutprov enligt jord- och skogsbruksministeriets föreskrifter eller ett av ministeriet godkänt motsvarande prov i ett annat land vara skytt.

Paragrafens 1 mom. föreslås att revideras så att momentet innehåller en uppräkningslista av de hjortdjursarter för vilkas del det krävs att skytten har avlagt ett skjutprov med räfflat kulvapen. Det föreslås dessutom att paragrafens 1 mom. ändras så, att en jägare skall kunna vara skytt även när han eller hon kan visa jaktvårdsföreningen att han eller hon har ett gällande intyg över motsvarande skjutprov i något annat land eller rätt att i sitt hemland jaga villebråd av motsvarande storlek.

Det föreslås att till paragrafens 2 mom. fogas en bestämmelse om giltighetstid för skjutprovet. För närvarande är giltighetstiden tre år och bestämmelser om den finns i jord- och skogsbruksministeriets föreskrifter. Att skjutprovet är i kraft är en förutsättning för att en jägare som avlagt provet får jaga vilt som nämns i 1 mom. Giltighetstiden för skjutprov inverkar på användningen av jakt-rätten, varför det är nödvändigt att bestämma om giltighetstiden i lagen.

Det föreslås att i paragrafens 4 mom. tas in en bestämmelse om att jord- och skogsbruksministeriet genom förordning kan bestämma om innehållet i jaktprovet, hur provet avläggs och om godkännandet av provet. Genom förordning av ministeriet skall dessutom bestämmas om kraven för den plats där provet avläggs samt om kraven för skjutvapen och patroner som används i skjutprovet. Bestämmelser om dessa omständigheter finns nuförtiden i jord- och skogsbruksministeriets föreskrifter utan behörigt bemyndigande i lagen. Beträffande paragrafens 4 mom. är det således fråga om en ändring som gäller författningsnivån.

34 §. *Närmare bestämmelser om fångstredskap och fångstmetoder.* Enligt paragrafens 1

mom. utfärdas genom förordning närmare bestämmelser om egenskaperna hos och användningen av vapen och andra tillåtna fångstredskap samt om de förfaringssätt som skall iakttas i samband med tillåtna fångstmetoder.

Enligt paragrafens 2 mom. kan användningen av tillåtna fångstredskap och fångstmetoder begränsas genom förordning så att vissa fångstredskap eller fångstmetoder får användas endast inom bestämda områden eller endast vid jakt på visst villebråd.

I 2 mom. nämns inte att det genom förordning är möjligt att i tidsmässigt hänseende begränsa användningen av vissa fångstredskap eller fångstmetoder. Tidsmässiga begränsningar är dock befogade bl.a. när drivande hundar används i jakten på hjortdjur. När jaktsäsongen inleds lämnar t.ex. hondjur av hjortdjur i allmänhet sina kalvar i syfte att skydda dem, och lockar den drivande hunden efter sig. Härvid ökar risken att skjuta ett hondjur som har en kalv. Nämnda risk har beaktats i såväl Ålands som Sveriges lagstiftning, där bruket av drivande hundar har begränsats under en bestämd tid. I syfte att rätta till bristen i jaktlagen föreslås att paragrafens 2 mom. revideras så att det genom förordning av statsrådet skall vara möjligt att även bestämma om tidsmässiga begränsningar i bruket av fångstredskap och fångstmetoder.

Det föreslås att en teknisk revidering görs i paragrafens 1 och 2 mom.: ordet "förordning" ersätts med uttrycket "förordning av statsrådet".

69 §. *Sammanslutningarnas språk.* I paragrafen föreskrivs om det språk som skall användas inom jaktorganisationen så att vad som i språklagen (148/22) stadgas om statsmyndigheter i tillämpliga delar är gällande. Språklagen av år 1922 upphävdes genom den språklag som stiftades år 2003 (423/2003). Enligt 25 § i den nya språklagen skall en enskild i skötseln av en offentlig förvaltningsuppgift följa vad som bestäms om myndigheter i språklagen. Jaktorganisationen, som sköter den praktiska verksamheten, består av Jägarnas centralorganisation, jaktvårdsdistrikten och jaktvårdsföreningarna, som är privata men som har hand om vissa offentliga förvaltningsuppgifter. Vad förvaltnings-

uppgifterna beträffar är dessa skyldiga att ge språklig service i lite mer omfattande skala än tidigare. Det föreslås att paragrafens hänvisning till den upphävda språklagen ändras så att den avser 25 § i den nya språklagen, i vilken det föreskrivs om enskildas skyldighet att följa språklagen i skötseln av förvaltningsuppgifter.

87 §. Ersättning för skador som orsakats av djur. I paragrafens 1 mom. föreskrivs om ersättningen för skador som vilt av familjen hjortdjur samt brunbjörn, varg, järv, lodjur, gråsäl och östersjövikare orsakat jordbruket, skogsbruket, fisket, trafiken samt husdjur och i farm uppfödda djur. Skadorna ersätts av statsmedel inom ramen för budgeten. Av brunbjörn, varg, järv och lodjur orsakade personskador och skador på också annan egendom än sådan som uppräknats ovan ersätts likaså inom ramen för budgeten av statsmedel.

Avsikten är att för rådjurens del slopa jaktlicensavgifterna på det sätt som anges i punkterna 2 och 3.1 i den allmänna motiveringen. Därför ersätts inte heller skador som rådjur orsakat av de medel som influtit i form av licensavgifter för jakten på hjortdjur. Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras så att det ingår en specifikation över de hjortdjursarter som orsakar skador som kan ersättas av medel från jaktlicensavgifterna. Paragrafens 1 mom. innehåller dessutom en teknisk revidering: ordet "förordning" ersätts med uttrycket "förordning av statsrådet".

Paragrafens 2 mom. innehåller en teknisk revidering så att ordet "förordning" ersätts med uttrycket "förordning av statsrådet".

89 §. Iakttagande av handläggnings- och offentlighetsbestämmelserna. I paragrafen föreskrivs om de förfaranden som skall iakttas i handläggningen av ärenden enligt jaktlagen och som gäller de förvaltningsärenden som hör till Jägarnas centralorganisations, jaktvårdsdistriktens och jaktvårdsföreningarnas behörighet. Till dessa hör i synnerhet olika slag av jaktlicensbeslut. De nämnda organisationerna är privata organisationer som utöver sina egentliga uppgifter sköter sådana uppgifter enligt jaktlagen som hör till den indirekta offentliga förvaltningen.

Jägarnas centralorganisation, jaktvårdsdistriktet och jaktvårdsföreningarna skall i

handläggningen av de ärenden som avses i jaktlagen i dagens läge iakttas vad som föreskrivs om förfarandet hos myndigheter i lagen om förvaltningsförfarande (598/1982). På motsvarande sätt skall bestämmelserna i lagen om delgivning i förvaltningsärenden (232/1966) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) tillämpas. Lagen om förvaltningsförfarande och lagen om delgivning i förvaltningsärenden har sedermera ersatts av förvaltningslagen (434/2003).

Det föreslås att paragrafens laghänvisningar korrigeras så att de motsvarar den förvaltningslag som i dag skall iakttas (434/2003). Det föreslås dessutom att paragrafen kompletteras så att den även innehåller en hänvisning till lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003), som har tillämpats i praktiken sedan den 1 januari 2004. Med tanke på tydligheten och informationen är det fortfarande nödvändigt att bevara hänvisningsbestämmelsen i jaktlagen eftersom det i huvudsak är enskilda som handlägger de förvaltningsärenden som avses i jaktlagen.

90 §. Ändringssökande. I jaktvårdsdistriktets och jaktvårdsföreningens beslut i de ärenden som avses i jaktlagen får ändring sökas genom besvär hos landsbygdsnäringsarnas besvärsnämnd. I paragrafen finns en hänvisning till lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (154/1950) och lagen om extraordinärt ändringssökande i förvaltningsärenden (200/1966). Nämnda lagar har sedermera ersatts av förvaltningsprocesslagen (586/1996). Det föreslås att hänvisningarna ersätts med en hänvisning till förvaltningsprocesslagen som nuförtiden ersätter såväl lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden som lagen om extraordinärt ändringssökande i förvaltningsärenden.

Det föreslås att den hänvisning i paragrafens 2 mom. som i dag ges till 2 § i den upphävda lagen om extraordinärt ändringssökande i förvaltningsärenden (200/66) likaså ändras till en hänvisning till 58 § i den gällande förvaltningsprocesslagen (586/1996).

2. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft vid ingången av

det jaktår som börjar den 1 augusti 2005.

Enligt det föreslagna 10 § 1 mom. krävs det inte längre någon jaktlicens för rådjur. I fråga om år 2004 beviljade jaktlicenser för rådjur och de avgifter som uppbärs för dem föreslås att de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft iakttas.

Det föreslås att de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft skall tillämpas på sådana ansökningar om ersättning som gäller ersättande av skador orsakade av rådjur och som eventuellt gjorts anhängiga år 2005 och tidigare. Ersättningssystemet baserar sig på

de ansökningar om ersättning som görs per kalenderår, och till denna del finns det ingen orsak att ändra på systemet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft. Dyliga åtgärder kan vara revidering av jord- och skogsbruksministeriets föreskrifter, beredning av förordningar, revidering av anvisningar och arrangering av behövlig utbildning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagforslagen

Lag**om ändring av jaktlagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i jaktlagen av den 28 juni 1993 (615/1993) 10 § 1 mom. samt 21, 34, 69, 87, 89 och 90 §, av dem 87 § sådan den lyder i lag 1236/1999 och 89 § sådan den lyder i lag 692/1999, som följer:

10 §

Jaktlicens

För bedrivande av jakt på dovhjort, kronhjort, sikahjort, älg, vitsvanshjort och skogsvildren krävs tillstånd (*jaktlicens för hjortdjur*). Närmare bestämmelser om licensen ingår i 26 och 27 §.

21 §

Skjutprov

Vid jakt med räfflet kulvapen på dovhjort, kronhjort, sikahjort, rådjur, älg, vitsvanshjort, skogsvildren eller brunbjörn får endast den vara skytt som har avlagt sådant skjutprov som avses i 2 mom.. Vid jakt på nämnt villebråd får även den vara skytt som har gällande intyg över motsvarande skjutprov i något annat land eller som lämnar jaktvårdsföreningen en utredning om att han har rätt att i sitt hemland jaga villebråd av motsvarande storlek.

Jaktvårdsföreningen anordnar skjutprov och ger intyg över godkända prov enligt ett formulär som jord- och skogsbruksministeriet har fastställt samt på begäran kopior av intyg. Ett intyg gäller tre år från det provet har avlagts.

Skjutprov som har avlagts på Åland motsvarar skjutprov enligt 1 mom.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet bestäms om

1) innehållet i skjutprovet, hur provet avläggs samt villkoren för godkännande av prov,

2) kraven på den plats där skjutprovet avläggs,

3) kraven på skjutvapen och patroner som används i skjutprovet

34 §

Närmare bestämmelser om fångstredskap och fångstmetoder

Närmare bestämmelser om egenskaperna hos och användningen av vapen och andra tillåtna fångstredskap samt om de förfaringsätt som skall iaktas i samband med tillåtna fångstmetoder utfärdas genom förordning av statsrådet.

Genom förordning av statsrådet kan användningen av tillåtna fångstredskap och fångstmetoder begränsas så att vissa fångstredskap eller fångstmetoder får användas endast inom bestämda områden eller endast på bestämd tid eller endast vid jakt på visst villebråd.

69 §

Sammanslutningarnas språk

Beträffande det språk som skall användas inom Jägarnas centralorganisation, jaktvårdsdistrikten och jaktvårdsföreningarna gäller vad som föreskrivs i 25 § i språklagen (423/2003).

87 §

Ersättning för skador som orsakats av djur

Skador som dovhjort, kronhjort, sikahjort, älg, vitsvanshjort och skogsvildren, brunbjörn, varg, järv, lodjur, gråsäl och östersjövikare, orsakat jordbruket, skogsbruket fisket och trafiken samt husdjur och i farm uppföd-

da djur ersätts inom ramen för budgeten av statens medel. Av brunbjörn, varg, järv och lodjur orsakade personskador och skador på också annat lösöre än sådant som ingår i egendom som avses ovan ersätts likaså inom ramen för budgeten av statens medel. Av särskilda skäl kan genom förordning av statsrådet bestämmas att skador som orsakats även av andra slag av vilt än de ovan nämnda ersätts av statens medel.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om grunderna för betalning av ersättningar som avses i 1 mom. och om det förfarande som skall iakttas när de beviljas samt om återkrav av grundlöst betalade ersättningar.

89 §

Tillämpning av handläggnings- och offentlighetsbestämmelserna

Förvaltningslagen (434/2003) tillämpas på Jägarnas centralorganisations, jaktvårdsdistriktens och jaktvårdsföreningarnas verksamhet då de sköter offentliga förvaltningsuppgifter. På Jägarnas centralorganisations, jaktvårdsdistriktens och jaktvårdsföreningarnas verksamhet tillämpas även lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).

90 §

Ändringssökande

I jaktvårdsdistriktets och jaktvårdsföreningens beslut i förvaltningsärenden som avses i denna lag ändring sökas genom besvär hos landsbygdsnäringsnämnden inom 30 dagar från delfåendet. På sökande av ändring tillämpas i övrigt vad som i förvaltningsprocesslagen (586/1996) bestäms om sökande av ändring i en förvaltningsmyndighets beslut.

Landsbygdsnäringsnämnden prövar sådana klagomål över beslut av ett jaktvårdsdistrikt och en jaktvårdsförening som avses i 58 § i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Om extraordinärt ändringssökande i dessa beslut gäller i övrigt vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen.

Denna lag träder i kraft den 2005.

På år 2004 beviljade jaktlicenser för rådjur och de avgifter som uppbärs för dem tillämpas de bestämmelser som gällde vid denna lags ikraftträdande.

På sådana ansökningar om ersättning som gäller ersättande av skador orsakade av rådjur och som gjorts anhängiga senast år 2005 tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 21 januari 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

*Bilaga
Paralleltexter*

Lag

om ändring av jaktlagen

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i jaktlagen av den 28 juni 1993 (615/1993) 10 § 1 mom. samt 21, 34, 69, 87, 89 och 90 §, av dem 87 § sådan den lyder i lag 1236/1999 och 89 § sådan den lyder i lag 692/1999, som följer:

Gällande lag

10 §

Jaktlicens

För bedrivande av jakt på hjortdjur krävs tillstånd (jaktlicens för hjortdjur). *Genom förordning kan dock stadgas att licens inte behövs.* Närmare stadganden om licensen ingår i 26 och 27 §§.

21 §

Skjutprov

Vid jakt på hjortdjur eller brunbjörn får endast den vara skytt som har avlagt skjutprov *enligt jord- och skogsbruksministeriets föreskrifter eller ett av ministeriet godkänt motsvarande prov i något annat land.*

Jaktvårdsföreningen anordnar skjutprov och ger intyg över godkända prov samt på begäran kopior av intyg.

Skjutprov som avlagts på Åland motsvarar skjutprov enligt 1 mom.

Proposition

10 §

Jaktlicens

För bedrivande av jakt på *dovhjort, kronhjort, sikahjort, älg, vitsvanshjort och skogsvildren* krävs tillstånd (jaktlicens för *hjortdjur*). Närmare bestämmelser om licensen ingår i 26 och 27 §.

21 §

Skjutprov

Vid jakt *med räfflat kulvapen på dovhjort, kronhjort, sikahjort, rådjur, älg, vitsvanshjort, skogsvildren* eller brunbjörn får endast den vara skytt som har avlagt *sådant* skjutprov *som avses i 2 mom.* Vid jakt på *nämnt villebråd* får även den vara skytt som har gällande intyg över motsvarande skjutprov i något annat land eller som lämnar jaktvårdsföreningen en utredning om att han har rätt att i sitt hemland jaga villebråd av motsvarande storlek.

Jaktvårdsföreningen anordnar skjutprov . och ger intyg över godkända prov *enligt ett formulär som jord- och skogsbruksministeriet har fastställt* samt på begäran kopior av intyg. *Ett intyg gäller tre år från det provet har avlagts.*

Skjutprov som *har* avlagts på Åland motsvarar skjutprov enligt 1 mom.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet bestäms om

1) innehållet i skjutprovet, hur provet av-

34 §

Närmare stadganden om fångstredskap och fångstmetoder

Närmare stadganden om egenskaperna hos och användningen av vapen och andra tillåtna fångstredskap samt om de förfaringssätt som skall iakttas i samband med tillåtna fångstmetoder utfärdas genom förordning.

Genom förordning kan användningen av tillåtna fångstredskap och fångstmetoder begränsas så att vissa fångstredskap eller fångstmetoder får användas endast inom bestämda områden eller endast vid jakt på visst villebråd.

69 §

Sammanlutningarnas språk

Beträffande det språk som skall användas inom Jägarnas centralorganisation, jaktvårdsdistrikten och jaktvårdsföreningarna gäller vad som i språklagen (148/22) stadgas om statsmyndigheter.

87 §

Ersättning för skador som orsakats av djur

Skador som hjortdjur vilka utgör vilt samt brunbjörn, varg, järv och lodjur, gråsäl och östersjövikare orsakat jordbruket, skogsbruket, fisket, trafiken samt husdjur och i farm uppfödda djur ersätts inom ramen för budgeten av statens medel. Av brunbjörn, varg, järv och lodjur orsakade personskador och skador på också annat lösöre än sådant som ingår i egendom som avses ovan ersätts likaså inom ramen för budgeten av statens medel. Av särskilda skäl kan genom förordning bestämmas att skador som orsa-

läggs samt villkoren för godkännande av prov,

2) kraven på den plats där skjutprovet avläggs,

3) kraven på skjutvapen och patroner som används i skjutprovet.

34 §

Närmare bestämmelser om fångstredskap och fångstmetoder

Närmare bestämmelser om egenskaperna hos och användningen av vapen och andra tillåtna fångstredskap samt om de förfaringssätt som skall iakttas i samband med tillåtna fångstmetoder utfärdas genom förordning av statsrådet.

Genom förordning av statsrådet kan användningen av tillåtna fångstredskap och fångstmetoder begränsas så att vissa fångstredskap eller fångstmetoder får användas endast inom bestämda områden eller endast på bestämd tid eller endast vid jakt på visst villebråd.

69 §

Sammanlutningarnas språk

Beträffande det språk som skall användas inom Jägarnas centralorganisation, jaktvårdsdistrikten och jaktvårdsföreningarna gäller vad som föreskrivs i 25 § i språklagen (423/2003).

87 §

Ersättning för skador som orsakats av djur

Skador som *dovhjort, kronhjort, sika-hjort, älg, vitsvanshjort och skogsvildren*, brunbjörn, varg, järv, lodjur, gråsäl och östersjövikare orsakat jordbruket, skogsbruket, fisket och trafiken samt husdjur och i farm uppfödda djur ersätts inom ramen för budgeten av statens medel. Av brunbjörn, varg, järv och lodjur orsakade personskador och skador på också annat lösöre än sådant som ingår i egendom som avses ovan ersätts likaså inom ramen för budgeten av statens medel. Av särskilda skäl kan genom

Gällande lag

kats även av andra slag av vilt än de ovan nämnda ersätts av statens medel.

Genom förordning utfärdas närmare bestämmelser om grunderna för betalning av ersättningar som avses i 1 mom. och om det förfarande som skall iaktas när de beviljas samt om återkrav av grundlöst betalade ersättningar.

89 §

Förfarandet vid handläggningen av ärenden

När ärenden som avses i denna lag handläggs av Jägarnas centralorganisation, jaktvårdsdistriktet och jaktvårdsföreningarna iaktas vad lagen om förvaltningsförfarandet (598/82) stadgar om förfarandet hos myndigheter. Lagen om delgivning i förvaltningsärenden (232/66) och lagen om allmänna handlingars offentlighet (83/51) skall tillämpas på motsvarande sätt.

90 §

Ändringssökande

I jaktvårdsdistriktets och jaktvårdsföreningens beslut i ärenden som avses i denna lag får ändring sökas genom besvär hos landsbygdsnäringsnämnden inom 30 dagar från delfäendet. På sökande av ändring tillämpas vad som i lagen om ändringssökande i förvaltningslagen (154/59) stadgas om sökande av ändring i en förvaltningsmyndighets beslut.

Landsbygdsnäringsnämnden prövar även sådana klagomål över beslut av ett jaktvårdsdistrikt och en jaktvårdsförening som avses i 2 § lagen om extraordinärt ändringssökande i förvaltningsärenden (200/66). Om extraordinärt ändringssökande i dessa beslut gäller i övrigt vad som stadgas i nämnda lag.

Proposition

förordning av statsrådet bestämmas att skador som orsakats även av andra slag av vilt än de ovan nämnda ersätts av statens medel.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om grunderna för betalning av ersättningar som avses i 1 mom. och om det förfarande som skall iaktas när de beviljas samt om återkrav av grundlöst betalade ersättningar.

89 §

Tillämpning av handläggnings- och offentlighetsbestämmelserna

Förvaltningslagen (434/2003) tillämpas på Jägarnas centralorganisation, jaktvårdsdistriktets och jaktvårdsföreningarnas verksamhet då de sköter offentliga förvaltningsuppgifter. På Jägarnas centralorganisation, jaktvårdsdistriktets och jaktvårdsföreningarnas verksamhet tillämpas även lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).

90 §

Ändringssökande

I jaktvårdsdistriktets och jaktvårdsföreningens beslut i *förvaltnings* ärenden som avses i denna lag får ändring sökas genom besvär hos landsbygdsnäringsnämnden inom 30 dagar från delfäendet. På sökande av ändring tillämpas i övrigt vad som i *förvaltningsprocesslagen (586/1996)* bestäms om sökande av ändring i en förvaltningsmyndighets beslut.

Landsbygdsnäringsnämnden prövar sådana klagomål över beslut av ett jaktvårdsdistrikt och en jaktvårdsförening som avses i 58 § i *förvaltningsprocesslagen (586/1996)*. Om extraordinärt ändringssökande i dessa beslut gäller i övrigt vad som bestäms i *förvaltningsprocesslagen*.

Denna lag träder i kraft den 2005. På år 2004 beviljade jaktlicenser för rådjur och de avgifter som uppbärs för dem tillämpas

de bestämmelser som gällde vid denna lags ikraftträdande. På sådana ansökningar om ersättning som gäller ersättande av skador orsakade av rådjur och som gjorts anhängiga senast år 2005 tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.
